

PSZITA

ÚJ KOORDINÁTÁK

A PSZICHOLÓGIAI TANÁCSADÁS HELYE
A VÁLTOZÓ SZAKMAI TÉRBEN

X.

2026. NOVEMBER 21.

ELTE | EÖTVÖS KIADÓ
Az ELTE hivatalos könyvkiadója

eltebook.hu

Kövess minket!

ELTEBook könyvesbolt
az ELTE Eötvös Kiadó könyvesboltja
1053 Budapest, Kecskeméti u. 10–12.
06 20 566 7867
konyvesbolt@eotvoskiado.hu

ELTE BOOK

PSZITA X.

Új koordináták
A pszichológiai tanácsadás helye
a változó szakmai térben

2026. november 21.
ELTE PPK
1075 Budapest, Kazinczy u. 23–27.

Az ELTE PPK és az MPT Tanácsadás Pszichológia Szekció szervezésében

Idén tizedik alkalommal rendezzük meg a Pszichológiai Tanácsadás Konferenciát, a PSZITA-t, az ELTE Pedagógiai és Pszichológiai Kar és a Magyar Pszichológiai Társaság Tanácsadás Pszichológiai Szekciójának közös szervezésében. A jubileumi alkalom egyszerre ad lehetőséget arra, hogy visszanézzünk az elmúlt évekre, és arra is, hogy megpróbáljuk pontosabban meghatározni, hol van ma a pszichológiai tanácsadás helye a változó szakmai térben.

Új koordináták között tájékozódunk. Változnak a mentális egészségügyi ellátás keretei, újra és újra felmerülnek az ellátási szintek, a kompetenciák és a szakmák közötti együttműködés kérdései, miközben új problémák, új módszerek és új segítségnyújtási formák jelennek meg. Hol vannak ma a pszichológiai segítség belépési pontjai? Milyen helyet foglal el ebben a rendszerben a pszichológiai tanácsadás? Mit jelent ma tanácsadó szakpszichológusnak lenni, milyen feladatokra készít fel a képzés, és hogyan kapcsolódhat munkánk a prevencióhoz, az alapellátáshoz, a klinikai pszichológiához, a pszichoterápiához, az oktatáshoz, a gyermekvédelemhez vagy éppen a felsőoktatási mentális egészségtámogatáshoz?

Az idei PSZITA ezekre a kérdésekre nem egyetlen választ keres. A konferencia előadásaiban, kerekasztal-beszélgetéseiben és workshopjaiban különböző szakmai nézőpontok találkoznak: az ellátórendszer és a lépcsőzetes ellátás kérdései, az alacsony intenzitású intervenciók, a neuroaffirmatív szemlélet, a mesterséges intelligencia, a gyermekellátás és a szakmaközi együttműködés, a felsőoktatási tanácsadás, valamint a pszichológiai munka társadalmi és kritikai szempontjai egyaránt helyet kapnak.

A PSZITA kezdettől olyan szakmai találkozóhely kíván lenni, ahol nemcsak tudást adunk át, hanem együtt is gondolkodunk arról, hogyan változik a szakmánk, mire van szükségük azoknak, akik hozzánk fordulnak, és mire van szükségünk nekünk, segítő szakembereknek. A tizedik konferencián ezért nem kész térképet szeretnénk adni, hanem közösen keresni azokat a koordinátákat, amelyek segítenek eligazodni a pszichológiai tanácsadás jelenében és jövőjében.

Az esemény facebook oldala: **https://fb.me/e/6zUaZ4J2P**

ELTE | PPK
PEDAGÓGIAI ÉS PSZICHOLÓGIAI KAR

ISBN 978-615-134-038-7
ISBN 978-615-134-041-7 (pdf)

DOI 10.21862/PSZITAX/2026/0387

PROGRAM

8:30-16:00	Regisztráció
9:00-9:30	**Ünnepélyes megnyitó - Aula, videóközvetítés a Földszint 4. teremben** Köszöntőt mondanak: **Prof. Dr. Dúll Andrea** – az ELTE Pedagógiai és Pszichológiai Kar dékánja **Dr. Péley Bernadette** – a Magyar Pszichológiai Társaság elnöke **Dr. Kaló Zsuzsa** – ELTE PPK Pszichológiai Intézet, Pszichológiai Konzultáció és Terápiás Intervenciók Tanszék **Kissné Dr. Viszket Mónika** – a Magyar Pszichológiai Társaság Tanácsadás Pszichológiai Szekciójának elnöke
9:30-10:00	**Hangolódó program** - Egy szakma arca
10:00-10:45	**Plenáris előadás - Aula, videóközvetítés a Földszint 4. teremben** Miért nincs érzelemóra az iskolában? Az érzelemszabályozás fejlesztésének lehetőségei az alacsony intenzitású pszichológiai intervenciókban **Veres-Székely Anna,** az MTA doktora ELTE PPK Pszichológiai Intézet, Affektív Pszichológia Tanszék
10:45-11:00	Kávészünet
11:00-12:30	**Kiemelt kerekasztal-beszélgetés – Aula, videóközvetítés a Földszint 4. teremben** Újrarajzolt térkép – ki, hol és hogyan segít? Pszichológiai ellátás, kompetenciák és együttműködés a formálódó mentális egészségügyi rendszerben **Szekeres György Tibor** – a mentális egészségügyi ellátórendszer fejlesztéséért felelős miniszteri biztos **Vaskuti Gergely** – a gyermekvédelmi szakellátás intézményeiben történt gyermekbántalmazási esetek kivizsgálásáért felelős miniszteri biztos **Wernigg Róbert** – Országos Kórházi Főigazgatóság, Alapellátás Tervezési és Fejlesztési Főosztály, főosztályvezető; a Magyar Pszichiátriai Társaság elnöke **Égerházi Anikó** – a Pszichoterápiás Tanács Szövetség elnöke **Perczel-Forintos Dóra** – Semmelweis Egyetem, Klinikai Pszichológia Tanszék, egyetemi tanár **Kaló Zsuzsa** – ELTE PPK Pszichológiai Intézet, Pszichológiai Konzultáció és Terápiás Intervenciók Tanszék, habilitált egyetemi docens **Karner Orsolya** – ELTE PPK Életvezetési Tanácsadó, vezető; egyetemi adjunktus Moderátor: **Kissné Viszket Mónika** – ELTE PPK Pszichológiai Intézet, Pszichológiai Konzultáció és Terápiás Intervenciók Tanszék; egyetemi adjunktus; a Tanácsadó szakpszichológus szakirányú továbbképzés szakfelelőse; a Magyar Pszichológiai Társaság Tanácsadás Pszichológiai Szekciójának elnöke

12:30-13:30	Ebédszünet
13.30-14:15	**Plenáris előadás - Aula, videóközvetítés a Földszint 4. teremben** Önmagunkká válni - A neuroaffirmatív szemlélet szerepe az identitás alakulásában **Túri Anna** – Neurodiverz Műhely
14:15-14:30	Kávészünet
14:30–16:00	Párhuzamos szekcióelőadások
	I. szekció – Aula **Mesterséges intelligencia és mentális egészség** A mesterséges intelligencia mint pszichológiai támasz és digitális társ: lehetőségek, kockázatok és tanácsadói dilemmák **Ujhelyi Adrienn** – Károli Gáspár Református Egyetem, Pszichológiai Intézet Az AI mint a kreativitás katalizátora – Új lehetőségek a pszichológiai szakmai munkában, szupervízióban és képzésben **Lisznyai Sándor** – ELTE PPK Pszichológiai Intézet, Pszichológiai Konzultáció és Terápiás Intervenciók Tanszék
	II. szekció – Földszint 4. terem **Gyermekellátás és szakmaközi együttműködés** Szervező és moderátor: **Tóth Veronika** – Pest Megyei Pedagógiai Szakszolgálat Az iskolai szociális munka gyakorlata Magyarországon: lehetőségek és kihívások **Balogh Karolina** – ELTE Társadalomtudományi Kutatóközpont A tartós krízisterheléstől a korai segítségig: az óvoda- és iskolapszichológia megújításának lehetőségei **Borbáth Katalin** – Pannon Egyetem, Humántudományi Kar Orvos-pszichológus együttműködés egy praxis közösségben **Csabina-Etényi Zsuzsanna** – ELTE PPK Életvezetési Tanácsadó

	III. szekció – 314. terem **Feminizmus a díványon – egyéni és párterápiás elmélet és gyakorlat a nemi egyenlőség jegyében** Kerekasztal beszélgetés: Összefér-e és ha összefér, akkor hogyan fér össze a feminista szemlélet a pszichológus értéksemlegességével? **F. Lassú Zsuzsa** – ELTE Tanító és Óvóképző Kar **Forrás-Biró Aletta** – ELTE PPK Interkulturális Pszichológiai és Pedagógiai Intézet **Füredi Krisztián** – magánpraxis **Kaló Zsuzsa** – ELTE PPK Pszichológiai Intézet Moderátor: **Szél Dávid** – Kontakt Pszichológiai Műhely
	IV. szekció – 311. terem **Felsőoktatási pszichológiai és életvezetési tanácsadás** Határokat tartani, kapcsolatokat építeni - A tanácsadás szakmai műhelye a Corvinus Egyetemen **Palkovits Nóra** – Budapesti Corvinus Egyetem, Wellbeing és Közösség Központ A felsőoktatási diáktanácsadás helye a lépcsőzetes pszichológiai ellátásban **Oroszi Péter** – Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem, Hallgatói Tanácsadási Iroda Az egyetemi mentális egészségtámogatás alapellátási szerepe – az ELTE többszintű modellje **Karner Orsolya** – ELTE PPK Életvezetési Tanácsadó **Vagdalt Eszter** – ELTE PPK Életvezetési Tanácsadó
16:00–16:20	Kávészünet
16:20–17:50	Párhuzamos workshopok
	Workshop 1 – 308. terem „Nem csak egy naptár" – a tanácsadó szakpszichológus szerepe a válás utáni kapcsolattartás megtervezésében (max. 20 fő) **Bogár Zsuzsa** – Platina Pszichológiai Központ, Mozaikcsalád Központ **Vajda Péter** – Platina Pszichológiai Központ, Mozaikcsalád Központ
	Workshop 2 – 311. terem A tanácsadó pszichológus: a prevenció és a szakmai együttműködés kulcsszereplője **Olé Adrienn** – Iránytű Tanácsadó Központ

	Workshop 3 – 208. terem A játék közös nyelvet ad - Asztali szerepjáték neurodivergens fiatalokkal (max. 20 fő) **Nagy Eszter** – Bárka Terápiás Központ **Balázs Fruzsina** – Csigaház Pszichológiai és Fejlesztő Műhely
	Workshop 4 – 302. terem Test a változó térben - Betekintés a pszichodinamikus mozgás- és táncterápia módszerébe (max.15 fő) **Horváth Hanna** – magánpraxis **Lévai Petra** – magánpraxis
	Workshop 5 – Földszint 4. terem A láthatatlan háló! Az odatartozás, a közösségérzés, szakmai közösségeink, szakmai identitásunk. **Benczéné Tímár Irén** – Magyar Individuálpszichológiai Egyesület
	Workshop 6 – 314. terem Kire marad a ködmönke? - Amikor a meg nem történt fogva tart **Molnár Kata** – Történettér Egyesület **Vaskor Gréta** – Történettér Egyesület
17:50–18:30	**Záró program – Aula** Könyvjáték – eredményhirdetés A Magyar Pszichológiai Társaság Tanácsadás Pszichológiai Szekciójának közgyűlése

A programváltozás jogát fenntartjuk.

HANGOLÓDÓ

EGY SZAKMA ARCA - INTERAKTÍV HANGOLÓDÁS

Kissné Dr. Viszket Mónika – ELTE PPK Pszichológiai Intézet, Pszichológiai Konzultáció és Terápiás Intervenciók Tanszék

Kik a tanácsadó szakpszichológusok? Mit gondolunk magunkról, és vajon mennyire találkozik ez azzal, amit a képzésről, a szakmai pályákról és a tanácsadó szakpszichológusok helyéről ténylegesen tudunk?

A konferencianap elején egy rövid, interaktív közös gondolkodásra hívjuk a résztvevőket. Néhány kérdés segítségével próbáljuk felrajzolni, milyen kép él bennünk a tanácsadó szakpszichológusról, hogy mi jellemzi, hol dolgozik, miben erős, milyen feladatokat vállal, és hol látjuk a helyét a pszichológiai segítségnyújtás rendszerében. A válaszok eredményei azonnal megjelennek a kivetítőn, így együtt nézhetünk rá arra, milyen szakmai önkép rajzolódik ki a teremben.

Ezután az intuíciókat és benyomásokat néhány valós adattal is összevetjük: mit mutatnak a képzés, a jelentkezők és a végzett szakemberek adatai, milyen szakmai területeken jelennek meg a tanácsadó szakpszichológusok, és hogyan változott a képzés helye az elmúlt években. Találkozik-e az önképünk a számokkal? És mit mond mindez arról, kik vagyunk most, a X. PSZITA idején?

Kulcsszavak: tanácsadó szakpszichológus; szakmai önkép; szakmai identitás; képzés; kompetenciák; pályakép

PLENÁRIS ELŐADÁSOK

MIÉRT NINCS ÉRZELEMÓRA AZ ISKOLÁBAN? AZ ÉRZELEMSZABÁLYOZÁS FEJLESZTÉSÉNEK LEHETŐSÉGEI AZ ALACSONY INTENZITÁSÚ PSZICHOLÓGIAI INTERVENCIÓKBAN

Prof. Dr. Veres-Székely Anna – ELTE-PPK, Pszichológiai Intézet, Affektív Pszichológia Tanszék, Adaptáció Kutatócsoport

Az érzelemszabályozás a pszichés jóllét, az alkalmazkodóképesség és a reziliencia egyik alapvető összetevője. Gyermekkorunktól megtanuljuk kontrollálni érzelmeink külső megnyilvánulásait, hiszen környezetünk ezt várja el tőlünk. Közben könnyen elhisszük, hogy ami nem látszik, az nincs, miközben egyre csak telik a pohár. Kevés figyelmet és időt fordítunk belső feszültségünk felismerésére és tudatos szabályozására. Pedig az „érzelmi muszklik" nem erősödnek maguktól: rendszeres gyakorlásra van szükségük, akárcsak izmainknak a tornaórán.

Az előadás amellett érvel, hogy az érzelemszabályozás fejlesztésének kitüntetett helyet kell kapnia az alacsony intenzitású pszichológiai intervenciókban, nemcsak problémakezelő, hanem preventív, készségfejlesztő céllal is. A reziliencia dinamikus szemléletéből kiindulva, egy biofeedback módszer példáján keresztül mutatja be, hogyan fejleszthető az érzelmi önismeret és az önszabályozás képessége.

A biofeedback olyan tükröt kínál, amely nem helyettesíti az emberi kapcsolatot vagy a személyre szabott pszichológiai támogatást, de értékes többletinformációval gazdagíthatja azokat. Segíthet felismerni a feszültség korai jeleit, és lehetőséget teremt különböző önszabályozási stratégiák kipróbálására. A végső cél azonban nem a képernyőn megjelenő visszajelzések követése, hanem a „tükör" fokozatos belsővé tétele.

Az előadás legfontosabb üzenete, hogy az érzelemszabályozás tanulható és gyakorolható. Fejlesztése nem kiváltság és nem kizárólag terápiás feladat, hanem a mentális egészség megőrzésének olyan alapja, amelynek elsajátításához mindenkinek lehetőséget kellene biztosítani.

Kulcsszavak: érzelemszabályozás; alacsony intenzitású intervenciók; prevenció; reziliencia; biofeedback

KIEMELT KEREKASZTAL-BESZÉLGETÉS

ÚJRARAJZOLT TÉRKÉP – KI, HOL ÉS HOGYAN SEGÍT? PSZICHOLÓGIAI ELLÁTÁS, KOMPETENCIÁK ÉS EGYÜTTMŰKÖDÉS A FORMÁLÓDÓ MENTÁLIS EGÉSZSÉGÜGYI RENDSZERBEN

Résztvevők:
Dr. Szekeres György Tibor – a mentális egészségügyi ellátórendszer fejlesztéséért felelős miniszteri biztos
Vaskuti Gergely – a gyermekvédelmi szakellátás intézményeiben történt gyermekbántalmazási esetek kivizsgálásáért
Dr. Wernigg Róbert – Országos Kórházi Főigazgatóság, Alapellátás Tervezési és Fejlesztési Főosztály, főosztályvezető; a Magyar Pszichiátriai Társaság elnöke
Dr. Égerházi Anikó – a Pszichoterápiás Tanács Szövetség elnöke
Prof. Dr. Perczel-Forintos Dóra – Semmelweis Egyetem, Klinikai Pszichológia Tanszék, egyetemi tanár
Dr. Kaló Zsuzsa – ELTE PPK Pszichológiai Intézet, Pszichológiai Konzultáció és Terápiás Intervenciók Tanszék, habilitált egyetemi docens
Dr. Karner Orsolya – ELTE PPK Életvezetési Tanácsadó, vezető; egyetemi adjunktus

Moderátor: **Kissné Dr. Viszket Mónika** – ELTE PPK Pszichológiai Intézet, Pszichológiai Konzultáció és Terápiás Intervenciók Tanszék, egyetemi adjunktus; a Tanácsadó szakpszichológus szakirányú továbbképzés szakfelelőse; a Magyar Pszichológiai Társaság Tanácsadás Pszichológiai Szekciójának elnöke

A mentális egészségügyi ellátás fejlesztésének egyik központi kérdése, hogyan lehet a pszichológiai segítséget hozzáférhetőbbé, áttekinthetőbbé és jobban összehangolttá tenni. Hol vannak ma az ellátás belépési pontjai? Milyen problémák milyen szintű segítséget igényelnek? Hogyan kapcsolódhat egymáshoz a prevenció, a pszichológiai tanácsadás, az alacsony intenzitású intervenció, az alapellátás, a klinikai pszichológiai ellátás, a pszichiátria és a pszichoterápia?

A kerekasztal különböző szakmai és intézményi nézőpontokat kapcsol össze: az ellátórendszer fejlesztésének szakmai szempontjait, az alapellátást, a prevenciót és a hálózati együttműködést, a gyermekvédelmet, a klinikai pszichológiát és pszichoterápiát, az egyetemi pszichológiai tanácsadást, valamint a szakemberképzés tapasztalatait. A beszélgetés középpontjában a hozzáférés, az ellátási szintek és belépési pontok, a kompetenciahatárok, a továbbirányítás és a szakmák közötti együttműködés kérdései állnak.

A PSZITA szakmai közegében fontos kérdés az is, hogy ezen az újrarajzolódó térképen milyen szerepet tölthetnek be a tanácsadó szakpszichológusok: mely ellátási helyzetekben tudnak érdemben hozzájárulni a mentális egészség támogatásához, és hogyan kapcsolódhat munkájuk más pszichológiai, pszichoterápiás, egészségügyi, gyermekvédelmi és szociális ellátási formákhoz.

A kerekasztal célja nem egy előre meghatározott modell képviselete, hanem a különböző nézőpontok találkozása és azoknak a szakmai koordinátáknak a közös keresése, amelyek mentén egy hozzáférhetőbb, lépcsőzetesebb és jobban együttműködő mentális egészségügyi ellátórendszer alakítható ki.

Kulcsszavak: mentális egészségügyi ellátórendszer; pszichológiai tanácsadás; tanácsadó szakpszichológus; lépcsőzetes ellátás; alacsony intenzitású intervenciók; kompetenciák; hozzáférés; együttműködés

ÖNMAGUNKKÁ VÁLNI - A NEUROAFFIRMATÍV SZEMLÉLET SZEREPE AZ IDENTITÁS ALAKULÁSÁBAN

Szerzők: **Dr. Túri Anna, Dr. Madarassy-Szücs Anna**
Előadó: **Dr. Túri Anna** – Neurodiverz Műhely

Önazonosságunk alakulásában meghatározó szerepet játszik, hogyan tapasztaljuk meg önmagunkat, milyen jelentést tulajdonítunk saját élményeinknek, és hogyan formálódnak ezek a környezetünk értelmezéseivel kölcsönhatásban. Az idegrendszeri kisebbséghez tartozó személyek esetében az érzékelés és a testi-érzelmi kategóriaalkotás egyéni sajátosságai a belső tapasztalás eltérő mintázataival járhatnak együtt.

Mi történik azzal az emberrel, akinek belső valósága tartósan nehezen érthető saját maga és környezete számára egyaránt? Milyen hatással van az identitás formálódására, ha tapasztalatait mások újra és újra megkérdőjelezik, vagy normatív elvárások mentén értelmezik és korrigálni próbálják? Hogyan alakítja mindez a saját észleléseibe, önmagába és kapcsolataiba vetett bizalmát, és miként hat vissza későbbi önértelmezésére?

A Neuroaffirmatív Terápia (NAFT) integratív, kapcsolatfókuszú szemlélete olyan megértési és támogatási keretet kínál, amely elismeri a szubjektív tapasztalatok érvényességét, miközben teret ad az eltérő nézőpontok találkozásának, a megélt nehézségek és a támogatási szükségletek árnyalt értelmezésének. Előadásunkban azt vizsgáljuk, hogyan járulhat hozzá a kapcsolati biztonság, valamint a közös jelentésalkotás egyéni, akár a megszokottól eltérő útjainak felfedezése és megtapasztalása egy koherensebb, önazonosabb énkép formálódásához.

Kulcsszavak: NAFT neuroaffirmatív szemlélet; neurodivergens identitás, testi-érzelmi kategóriaalkotás, önazonosság, kapcsolati biztonság, közös jelentésalkotás

SZEKCIÓ ELŐADÁSOK I.

MESTERSÉGES INTELLIGENCIA ÉS MENTÁLIS EGÉSZSÉG. A MESTERSÉGES INTELLIGENCIA MINT PSZICHOLÓGIAI TÁMASZ ÉS DIGITÁLIS TÁRS: LEHETŐSÉGEK, KOCKÁZATOK ÉS TANÁCSADÓI DILEMMÁK

Dr. Ujhelyi Adrienn – Károli Gáspár Református Egyetem, Pszichológia Intézet

A mesterséges intelligencia chatbotokat egyre gyakrabban használjuk nemcsak információforrásként, hanem személyes problémák megbeszélésére, érzelmi támogatás keresésére és önmagunk megértésében szerepet játszó digitális partnerként, akár pszichológuspótlékként is. Előadásomban ezt járom körbe, hogy milyen pszichológiai szükségletek állhatnak az ilyen használat hátterében, milyen előnyöket kínálhat az MI-vel folytatott interakció, és milyen kockázatokkal járhat, ha a technológia a társas kapcsolatok helyettesítőjévé válik.

Az előadás központi kérdése, hogy milyen szempontok alapján különíthető el a pszichológiai jóllétet támogató használat attól, amikor az MI-re támaszkodás beszűkíti az egyén kapcsolati és megküzdési lehetőségeit. A téma a tanácsadó pszichológusok számára is új feladatokat vet fel: az MI-használat funkciójának feltárását, a sérülékenységi tényezők felismerését és az emberi segítségnyújtás szerepének újragondolását.

Kulcsszavak: mesterséges intelligencia, digitális társ, érzelmi támogatás

AZ AI MINT A KREATIVITÁS KATALIZÁTORA – ÚJ LEHETŐSÉGEK A PSZICHOLÓGIAI SZAKMAI MUNKÁBAN, SZUPERVÍZIÓBAN ÉS KÉPZÉSBEN

Dr. Lisznyai Sándor – ELTE PPK Pszichológiai Intézet, Pszichológiai Konzultáció és Terápiás Intervenciók Tanszék

A mesterséges intelligencia megjelenése a pszichológiai szakmai munkában nem csupán új technológiai eszközök alkalmazását jelenti, hanem a kreatív gondolkodás, a problémamegoldás és a szakmai reflexió új lehetőségeit is megnyitja. Az AI különleges értéke abban rejlik, hogy szokatlan összefüggések, alternatív értelmezések és új perspektívák felkínálásával támogatja a megszokott gondolkodási mintázatokból való kilépést.

Megközelítésünk narratív technikákra és művészetterápiás hagyományokra épül, amelyekben a metaforák, történetek, szimbolikus reprezentációk és alternatív nézőpontok a kreatív változás eszközeivé válnak. E folyamat megértéséhez a rendszerszemléletű megközelítésekből ismert első- és másodfokú változás megkülönböztetése is termékeny elméleti keretet kínál. Míg az elsőfokú változás a meglévő értelmezési kereteken belül keres megoldásokat, a másodfokú változás magukat a kereteket és előfeltevéseket alakítja át. A kreativitás ebben az értelemben nem pusztán új ötletek létrehozását, hanem a valóság újraértelmezésének képességét is jelenti.

A pszichológiai gyakorlatban, különösen a szupervízió és a szakmai képzés során, gyakran találkozunk olyan elakadásokkal, amelyek nem a szakmai tudás hiányából fakadnak, hanem a probléma meghatározásának módjából. A szakember újra és újra ugyanabban az értelmezési rendszerben keres megoldásokat, miközben maga ez a rendszer is hozzájárulhat az elakadás fennmaradásához.

Az AI ebben a folyamatban a kreativitás katalizátoraként működhet: nem kész megoldásokkal helyettesíti a szakember gondolkodását, hanem új asszociációkat, metaforákat, történeteket, hipotéziseket és váratlan nézőpontokat kínál. A különböző perspektívák ütköztetése, a rejtett előfeltevések megkérdőjelezése és a problémák játékos, narratív újrakeretezése olyan kreatív folyamatokat indíthat el, amelyek elősegíthetik a mélyebb változást. Az AI-val folytatott párbeszéd így a gondolkodás kísérleti terévé válhat, ahol szokatlan, akár provokatív értelmezések is kipróbálhatók.

A pszichológusokkal végzett szakmai együttműködésünkben, szupervíziós folyamatainkban és képzéseinkben ezt a lehetőséget gyakorlatorientált módon alkalmazzuk. Valós szakmai dilemmák feldolgozásán keresztül használjuk az AI-t a kreatív esetkonceptualizáció, a divergens gondolkodás, a narratív perspektívaváltás és az innovatív intervenciós lehetőségek támogatására. A módszer középpontjában az ember és az AI közötti kreatív együttműködés áll, amelyben a szakmai ítélőképesség, a kapcsolati érzékenység és az etikai felelősség továbbra is a pszichológus feladata marad.

Megközelítésünk alapgondolata, hogy az AI legfontosabb lehetősége nem feltétlenül abban rejlik, hogy jobb válaszokat ad a kérdéseinkre, hanem abban, hogy segít új kérdéseket, új történeteket és korábban elképzelhetetlen megoldási lehetőségeket felfedezni. Ebben az értelemben az AI nem a kreativitás helyettesítője, hanem annak katalizátora.

Kulcsszavak: mesterséges intelligencia (AI), kreativitás, narratív technikák, művészetterápia, másodfokú változás, pszichológiai szupervízió, újrakeretezés.

SZEKCIÓ ELŐADÁSOK II.

GYERMEKELLÁTÁS ÉS SZAKMAKÖZI EGYÜTTMŰKÖDÉS. AZ ISKOLAI SZOCIÁLIS MUNKA GYAKORLATA MAGYARORSZÁGON: LEHETŐSÉGEK ÉS KIHÍVÁSOK

Szerzők: **Kopasz Marianna – Balogh Karolina – Kiss Márta**
Előadó: **Balogh Karolina** – ELTE Társadalomtudományi Kutatóközpont

A gyermekvédelmi törvény 2018-as módosítása nyomán a 2018/2019-es tanévtől valamennyi köznevelési intézményben kötelezővé vált az óvodai és iskolai szociális munka biztosítása. Az előadás azt mutatja be, hogy a bevezetést követő években hogyan alakult az iskolai szociális munkás szerepe és tevékenysége az intézmények mindennapi működésében, mi segíti és mi gátolja a munkavégzésüket. Az előadás alapjául szolgáló kutatás elemzési egységét az iskolák – nem pedig az egyes szociális munkások – jelentették. Ez a megközelítés lehetővé tette annak vizsgálatát, hogy az iskolák eltérő jellemzői miként alakítják a szociális munka gyakorlatát, és milyen következményekkel járnak ezek a különbségek a gyermekek szolgáltatáshoz való hozzáférésére.

Az eredmények jelentős eltéréseket tárnak fel az intézmények között. Elkülöníthetők olyan iskolák, ahol a szociális munkás szervesen beépült az intézményi működésbe, olyanok, ahol ez a folyamat még kialakulóban van, valamint olyanok, ahol az iskolai szociális munka csak korlátozottan tudja betölteni a szerepét. A beágyazódást strukturális és intézményi tényezők egyaránt befolyásolják. Strukturális akadályt jelenthet, ha egy szakembernek több intézményt vagy települést kell ellátnia, illetve ha nem állnak

rendelkezésre a megfelelő szolgáltatási feltételek. Más esetekben az iskola zártsága, a kevéssé támogató szervezeti légkör és a korlátozott szakmai együttműködés nehezíti a szociális munkás elfogadását. Mindez különösen a hátrányos helyzetű tanulókat nagy számban oktató, kistelepülési iskolák esetében vet fel fontos kérdéseket: éppen ott a legkorlátozottabb a szolgáltatáshoz való hozzáférés, ahol a legnagyobb szükség lenne rá. A kutatás ezért arra hívja fel a figyelmet, hogy az iskolai szociális munkás szerepének tartós beágyazódása nem épülhet kizárólag az egyes szakemberek erőfeszítéseire. Ehhez világosabb szerepmeghatározásra, megfelelő szolgáltatási feltételekre és rendszerszintű támogatásra van szükség.

Kulcsszavak: szociális munka, iskola, gyermekvédelem

A TARTÓS KRÍZISTERHELÉSTŐL A KORAI SEGÍTSÉGIG: AZ ÓVODA- ÉS ISKOLAPSZICHOLÓGIA MEGÚJÍTÁSÁNAK LEHETŐSÉGEI

Dr. Borbáth Katalin – Pannon Egyetem, Humántudományi Kar

Mi történik, ha a kríziskezelés az óvoda- és iskolapszichológusi munka mindennapos működésmódjává válik? Hogyan őrizhető meg a prevenció, miközben a gyermekek és családok segítségigénye meghaladja a hozzáférhető ellátás lehetőségeit?

Az előadás egy 305 óvoda- és iskolapszichológus részvételével végzett országos felmérés eredményeiből indul ki. A szakmai nehézségekről szóló beszámolók mintegy háromnegyedében megjelent a krízisvezérelt gyakorlat és az ellátórendszer működési problémája. A továbbirányítás akadályai, a túlterhelődés és a szakmai támogatás hiányosságai megnehezítik a preventív és konzultatív szerep fenntartását.

Az előadás felveti a lehetőségét, hogy a tartós krízisterhelést az ellátástervezés „új normálisaként" vegyük figyelembe, és a segítséget hozzuk közelebb a gyermekekhez és családokhoz. Ennek egyik lehetséges eszköze a strukturált, alacsony intenzitású pszichológiai beavatkozások (LIPI) hozzáférhetővé tétele. Ezek a többszintű támogatási rendszer (MTSS) célzott korai támogatási szintjéhez kapcsolódhatnak, az univerzális prevenció és az intenzívebb szakellátás mellett.

A hazai mentálhigiénés ellátás megújításához kapcsolódva az előadás az iskolapszichológusi szerep és felhatalmazás újragondolását, valamint a 2015-ös szakmai protokoll átfogó korszerűsítését szorgalmazza. A meglévő tanácsadási kompetenciákra építő fejlesztéshez módszerspecifikus képzés, szupervízió, megfelelő kapacitás és működő ellátási kapcsolatok szükségesek. A közös gondolkodás tétje, hogy milyen feltételekkel válhat az iskolapszichológia a korábban elérhető segítség stabil szereplőjévé.

Kulcsszavak: óvoda- és iskolapszichológia; korai beavatkozás; lépcsőzetes ellátás; LIPI; MTSS

ORVOS-PSZICHOLÓGUS EGYÜTTMŰKÖDÉS EGY PRAXISKÖZÖSSÉGBEN

Csabina-Etényi Zsuzsa – ELTE Életvezetési Tanácsadó

A praxisközösség több (legalább öt) háziorvosi és házi gyermekorvosi szolgálat szervezett szakmai együttműködése, amely egyesíti a diagnózist, kezelést, ellátást, egészségmegőrzést, illetve a mindezek megvalósításához szükséges szolgáltatásszervezést. Ez sok esetben kiegészül olyan szakemberek és szolgáltatások biztosításával, ami a lakosság

egészségmegőrzését, az egészségben eltöltött életévek számának növelését és a betegségteher csökkentését célozza.

Napjainkban egyre nagyobb hangsúlyt kap az egészség megőrzése, egyre fontosabbá válik a megelőzés (prevenció). Ebben a praxisközösségeknek kiemelt szerepük van. A praxisközösség legfőbb célja – a betegellátáson túl –, hogy segítséget nyújtson az életmódbeli rizikóállapottal, krónikus betegséggel rendelkezők egészségi állapotának javításához. Kiemelten foglalkozik a helytelenül táplálkozók, az elhízottak, a mozgásszegény életmóddal, káros szenvedéllyel élők panaszainak megoldásával.

Az egészségügyi alapellátásban működő többletszolgáltatás többnyire dietetikus, gyógytornász, pszichológus, védőnő, esetleg fizioterápiás asszisztens bevonásával valósul meg.

A praxisközösség legfontosabb többletszolgáltatásai:

- megelőző tevékenység: a háziorvos a praxisába tartozó betegek kórállapotának és az életmódjukból fakadó kockázati tényezők ismeretében személyre szabott ellátással segíti betegeit a további ellátáshoz;

- életmód-tanácsadás: az egészséget szolgáló magatartás kialakításának segítése annak érdekében, hogy csökkentsék vagy megszüntessék az egészségügyi kockázatokat (pl. dohányzás, túlzott alkoholfogyasztás, túlsúly, stressz);

A praxis közösségek egyik legnagyobb hozadéka, hogy az együtt dolgozó egészségügyi szakemberek – a nehezebb eseteknél egymással konzultálva – megalapozottabb döntéseket hozhatnak már az alapellátásban. Az előadásban egy budapesti praxis közösség munkája kerül bemutatásra általánosságban és egy konkrét eseten keresztül.

Kulcsszavak: Praxisközösség, prevenció, együttműködés

SZEKCIÓ ELŐADÁSOK III.

KEREKASZTAL BESZÉLGETÉS: FEMINIZMUS A DÍVÁNYON – EGYÉNI ÉS PÁRTERÁPIÁS ELMÉLET ÉS GYAKORLAT A NEMI EGYENLŐSÉG JEGYÉBEN. ÖSSZEFÉR-E ÉS HA ÖSSZEFÉR, AKKOR HOGYAN FÉR ÖSSZE A FEMINISTA SZEMLÉLET A PSZICHOLÓGUS ÉRTÉKSEMLEGESSÉGÉVEL?

Résztvevők:
Dr. F. Lassú Zsuzsa – ELTE Tanító és Óvóképző Kar
Dr. Forrás-Biró Aletta – ELTE PPK Interkulturális Pszichológiai és Pedagógiai Intézet
Füredi Krisztián – szexuálpszichológus, párterapeuta, pszichológus, füredi.hu
Dr. Kaló Zsuzsa – ELTE PPK Pszichológiai Intézet

Moderátor:
Szél Dávid – tanácsadó szakpszichológus, Kontakt Pszichológiai Műhely

A pszichológus legyen neutrális. A párkapcsolatok a szimmetriára épülnek. Két alapigazság, amik nem biztos, hogy egyszerre tudnak érvényesülni.

Létezik-e egyáltalán steril, értékmentes terápiás tér, amikor a külvilág strukturális egyenlőtlenségei, a nemi szerepelvárások és az ambivalens szexizmus óhatatlanul beszivárognak a terápiás tér falai közé? Mit tehet a szakember, amikor a párkapcsolati aszimmetriákat, a láthatatlan munka és

az érzelmi házimunka aránytalanságait maguk a felek maguktól értetődőnek, sőt szükségesnek tekintik, és így közösen is tartják fenn?

A kerekasztal-beszélgetés azt az etikai és módszertani feszültséget járja körül, amely az analitikus/klasszikus semlegesség és az emancipációt támogató, nemi szempontból érzékeny terápiás jelenlét között feszül. A résztvevők egyéni és párterápiás tapasztalatok mentén keresnek válaszokat arra, hol húzódik a határ az autonómia tiszteletben tartása, a pszichoedukáció és az értékorientált konfrontáció között. Lehet-e (és kell-e) a pszichológusnak feministának lennie ahhoz, hogy valóban egyenlő és biztonságos közeget teremtsen a formálódó mentális egészségügyi rendszerben?

Kulcsszavak: feminizmus, ambivalens szexizmus, párkapcsolat, nemi szerepek, családon belüli szerepek, láthatatlan munka, érzelmi házimunka

SZEKCIÓ ELŐADÁSOK IV.

FELSŐOKTATÁSI PSZICHOLÓGIAI ÉS ÉLETVEZETÉSI TANÁCSADÁS. HATÁROKAT TARTANI, KAPCSOLATOKAT ÉPÍTENI

A tanácsadás szakmai műhelye a Corvinus Egyetemen

Palkovits Nóra – Budapesti Corvinus Egyetem, Wellbeing és Közösség Központ
Perényi Andrea – Budapesti Corvinus Egyetem, Wellbeing és Közösség Központ
Dr. Gerencsérné Széles Zsuzsanna – Budapesti Corvinus Egyetem, Wellbeing és Közösség Központ
Csikós Tamás – Budapesti Corvinus Egyetem, Wellbeing és Közösség Központ
Rozsos Réka – Budapesti Corvinus Egyetem, Wellbeing és Közösség Központ
Dr. Török Lilla – Budapesti Corvinus Egyetem, Wellbeing és Közösség Központ

Előadó: **Perényi Andrea** – Budapesti Corvinus Egyetem, Wellbeing és Közösség Központ

Képzeljük el, hogy sor áll az egyetemi pszichológus irodájánál, ki izgatottabban, ki rutinszerűbben adja be a jelentkezését, hogy pszichológussal szeretne konzultálni. Aztán valaki egyszer csak a sort figyelmen kívül hagyva előre üget, kopogás nélkül benyit és beül a székbe, hogy baj van. A nyomás érezhető, a probléma átélhető, az ellátás helye és módja szakmai választ igényel.

Amikor a szakmai válaszról gondolkodunk, érdemes megnéznünk, hogy mely rendszer vagy rendszerek elvárásai és keretei a meghatározóak, amelyekhez kapcsolódunk egyetemi tanácsadóként. Hogy ezek a rendszerek milyen mozgásteret engednek a gondolkodásunknak, mennyire szóra bírhatók, vagy felkészültek a dilemmákra, amelyeket az ingyenesen elérhető, angol és magyar nyelven, titoktartás mellett nyújtott professzionális pszichológiai támogatás felvet.

Az előadásban a Corvinus Egyetem pszichológus teamje enged betekintést a tanácsadási tevékenységébe és az azzal kapcsolatban felmerülő intézményi és szakmai kérdésekbe. Célunk eseteken keresztül hozzáférhetővé tenni a hallgatókkal végzett szakmai munka magját, a belső szakmai diskurzusunk és építkezésünk mentén létrejött működésmódot annak kritikájával és erősségeivel együtt. Szeretnénk rátekinteni az egyetemi tanácsadásra mint lehetőségre és annak alapellátási struktúrába illeszkedésére.

A tanácsadói munka során gyakran reflektálunk a tanácsadás határaira. Ezúttal arra fókuszálunk, hogyan vált a továbbirányítás a szakmai munkánk kiemelt területévé. Eseteken keresztül mutatjuk be, hogyan ismerjük fel és mérlegeljük a továbbirányítás szükségességét, és miként támogatjuk a hallgatók megfelelő szakellátásba történő továbbirányítását, beleértve a pszichiátriai ellátáshoz való kapcsolódást is.

Kulcsszavak: egyetemi pszichológiai tanácsadás, lépcsőzetes mentális egészségügyi ellátás, továbbirányítás, intézményi keretek

A FELSŐOKTATÁSI DIÁKTANÁCSADÁS HELYE A LÉPCSŐZETES PSZICHOLÓGIAI ELLÁTÁSBAN

Oroszi Péter – vezető pszichológus, tanácsadó szakpszichológus, szexuálszakpszichológus, Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem, Hallgatói Tanácsadási Iroda, Budapest

A pszichológiai ellátórendszer átalakulása és az ellátási szintek újragondolása szükségessé teszi annak áttekintését, hogy a tanácsadás hogyan illeszthető be a lépcsőzetes pszichológiai ellátás modelljébe. A modell különböző szintjein eltérő intenzitású segítségnyújtási formák jelennek meg, a prevenciótól és szűréstől kezdve az alacsony intenzitású intervenciókon és a rövid tanácsadási folyamatokon át a pszichoterápiás ellátásig. Kérdés, hogy ebben a rendszerben milyen szerepet tölthet be az egyetemi hallgatói tanácsadás, és hogyan kapcsolódhat a többi ellátási szinthez.

A felsőoktatási diáktanácsadás több évtizedes múltra visszatekintő, alacsony küszöbű ellátási forma. Céljai közé tartozik a hallgatók tanulmányi előrehaladásának és mentális egészségének támogatása, a lemorzsolódás megelőzése, valamint az egészséges életvitel elősegítése. A szolgáltatás sajátosságait meghatározza a hallgatók speciális élethelyzete, a fiatal / kibontakozó felnőttkor időszaka, amelyben a váratlan, akcidentális krízisek mellette hangsúlyosan jelennek meg különböző normatív krízishelyzetek és az ezekhez kapcsolódó alkalmazkodási nehézségek is. A diáktanácsadás ezért nem csupán a pszichés nehézségek kezeléséhez járulhat hozzá, hanem nagyon fontos színtér a felnőtt autonómia kibontakozásának és az önálló életvezetéshez szükséges kompetenciák fejlődésének támogatásához is.

Előadásunkban a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Hallgatói Tanácsadási Irodájának működésén keresztül mutatjuk be, hogyan kapcsolódik a diáktanácsadás a lépcsőzetes ellátási modellhez. A karriertanácsadás, a pszichológiai tanácsadás, valamint a csoportos workshopok és tréningek példáján keresztül kitérünk a különböző hallgatói szükségletekhez való alkalmazkodásra, az esélyegyenlőségi szempontok érvényesítésére, továbbá a továbbirányítás és a társintézményekkel való kapcsolattartás kérdéseire. Külön figyelmet fordítunk az esélyegyenlőségi munkában alkalmazott esetmenedzsment-szemléletre, amely nemcsak az összetett hallgatói szükségletekre és a rendelkezésre álló kapacitásokra adott szervezési válasz, hanem a hallgatók önérvényesítését, én-hatékonyságát és önálló, felelős felnőtt működését is támogatja. A szolgáltatások e tekintetben közvetett módon is hozzájárulnak ahhoz, hogy a hallgatók egyre inkább saját élethelyzetük aktív alakítóivá váljanak.

Az előadás célja annak bemutatása, hogy a diáktanácsadás milyen tapasztalatokkal és szemléleti elemekkel járulhat hozzá a lépcsőzetes pszichológiai ellátás szervezéséhez és működtetéséhez, különös tekintettel a felsőoktatási élethelyzet sajátosságaira, az autonómia támogatására és a különböző ellátási szintek közötti együttműködésre.

Kulcsszavak: felsőoktatás, lépcsőzetes ellátás

AZ EGYETEMI MENTÁLIS EGÉSZSÉG-TÁMOGATÁS ALAPELLÁTÁSI SZEREPE – AZ ELTE TÖBBSZINTŰ MODELLJE

Dr. Karner Orsolya – ELTE Életvezetési Tanácsadó
Vagdalt Eszter – ELTE Életvezetési Tanácsadó

A felsőoktatási intézmények egyre jelentősebb szerepet töltenek be a fiatal felnőttek mentális egészségének támogatásában. Az egyetemi évek során jelentkező életvezetési, tanulmányi, kapcsolati és pszichés nehézségek olyan komplex szükségleteket teremtenek, amelyekre az intézményeknek hozzáférhető, differenciált és szakmailag megalapozott támogatási rendszerrel szükséges válaszolniuk.

Az előadás az Eötvös Loránd Tudományegyetemen működő mentális egészséget támogató szolgáltatási rendszer felépítését és működési gyakorlatát mutatja be az ELTE Mentális Egészség Központ/ Életvezetési Tanácsadó keretei között.

A bemutatott modell alapgondolata, hogy az egyetemi pszichológiai és mentálhigiénés ellátás a felsőoktatási környezethez illeszkedő, alacsony küszöbű, alapellátás-jellegű szolgáltatásként működjön. Feladata nem az egészségügyi szakellátás helyettesítése, hanem a mentális nehézségek korai felismerése, a szükségletek és a problémák súlyosságának felmérése, a megfelelő szintű támogatás biztosítása, valamint szükség esetén a szakellátás felé történő továbbirányítás.

Az ELTE-n alkalmazott többszintű támogatási megközelítés a mentális egészség megőrzésétől és a preventív, közösségi beavatkozásoktól a célzott pszichológiai tanácsadáson és krízisintervención át a specializált

ellátáshoz történő kapcsolódásig szervezi a támogatási lehetőségeket. A rendszer különböző intenzitású beavatkozásai lehetővé teszik, hogy a hallgatók állapotukhoz és szükségleteikhez igazodó segítséget kapjanak.

Az előadás kitér az Életvezetési Tanácsadó egyéni és csoportos szolgáltatásaira, a rövid, fókuszált tanácsadási folyamatokra, a kríziskezelésre, a pszichoedukációra, valamint a szervezeti és közösségi szintű mentális egészségfejlesztés szerepére. Bemutatja továbbá a szolgáltatások közötti együttműködés, a szakmai kompetenciahatárok, a továbbirányítási utak és a minőségbiztosítás jelentőségét.

A modell egyik meghatározó sajátossága, hogy a hallgatói mentális egészség támogatását nem elkülönült pszichológiai szolgáltatásként, hanem az egyetemi működésbe integrált, egymásra épülő beavatkozások rendszerében értelmezi. Ez a megközelítés egyszerre szolgálja a hallgatók pszichés jóllétét, a tanulmányi eredményességet, az egyetemi integrációt és a lemorzsolódás megelőzését.

Az ELTE gyakorlata arra kínál példát, miként alakítható ki olyan egyetemi mentális egészségtámogató rendszer, amely a prevenció, a korai felismerés, a rövid intervenció és a szakellátáshoz való kapcsolódás összehangolásával a felsőoktatási alapellátás meghatározó elemévé válhat.

Kulcsszavak: egyetemi mentális egészség, hallgatói jóllét, pszichológiai tanácsadás, felsőoktatási alapellátás, többszintű támogatási rendszer, prevenció, ELTE

MŰHELYEK

„NEM CSAK EGY NAPTÁR” – A TANÁCSADÓ SZAKPSZICHOLÓGUS SZEREPE A VÁLÁS UTÁNI KAPCSOLATTARTÁS MEGTERVEZÉSÉBEN

Bogár Zsuzsa – tanácsadó szakpszichológus, családterapeuta, Platina Pszichológiai Központ, Mozaikcsalád Központ
Vajda Péter – coach, mediátor, Platina Pszichológiai Központ, Mozaikcsalád Központ

A válás utáni kapcsolattartás megtervezése jóval több annál, mint hogy melyik nap kinél legyen a gyerek. Egy-egy konkrét időbeosztás mögött ott vannak a szülők és a gyerekek veszteségei, félelmei és igényei, a biztonság- és kiszámíthatóság iránti szükségletük, valamint az a kérdés is, hogy hogyan őrizhető meg mindkét szülővel a valódi, hétköznapi kapcsolat.

A workshopon azt járjuk körül, milyen szerepe lehet a tanácsadó szakpszichológusnak abban, hogy a válás előtt álló szülők ne pusztán egy „igazságos” időbeosztást próbáljanak kialakítani, hanem olyan rendszert, amely az egész rendszer működését és a gyermek szempontjait is figyelembe veszi.

Rövid elméleti keretezés mellett interaktív, esetalapú gyakorlat segítségével dolgozunk különböző családtagi nézőpontokkal. Megnézzük, hogyan választhatók külön a kimondott igények az azok mögött meghúzódó pszichológiai szükségletektől, és hogyan lehet egyszerre több, akár egymásnak feszülő perspektívát is megtartani.

A résztvevők a workshopról olyan gyakorlati szempontrendszert és rendszerszemléletű gondolkodási keretet vihetnek magukkal, amely közvetlenül használható a válás előtt álló szülőkkel végzett tanácsadói munkában.

létszám: maximum 20 fő

Kulcsszavak: válás, válásterápia, mediáció, kapcsolattartás, rendszerszemlélet

A TANÁCSADÓ PSZICHOLÓGUS: A PREVENCIÓ ÉS A SZAKMAI EGYÜTTMŰKÖDÉS KULCSSZEREPLŐJE

Olé Adrienn – pszichológus, Iránytű Tanácsadó Központ

A tanácsadó pszichológia egyik legfontosabb erőssége a prevenció: lehetőségünk van felismerni és támogatni az embereket olyan élethelyzetekben, amikor a megfelelő segítség még megelőzheti a nehézségek súlyosbodását. Ehhez azonban nem elegendő az egyéni szakmai kompetencia. Szükségünk van egymásra és más segítő szakmák tudására is.

De hogyan működjünk együtt, amikor mindannyian túlterheltek vagyunk? Hogyan válhatunk a prevenció meghatározó szereplőivé anélkül, hogy újabb jelentős feladatokat vállalnánk magunkra?

A workshop az Iránytű Tanácsadó Központ tanácsadó pszichológusokra épülő szakmai közösségének létrehozása és működtetése során szerzett tapasztalatokból indul ki.

A 90 perces interaktív műhelyben közösen vizsgáljuk meg, hogyan válhat az egyéni szakmai működésből kölcsönösen támogató együttműködés, és milyen egyszerű, időtakarékos megoldások segíthetik a szakmaközi kapcsolódást.

Rövid tapasztalatmegosztás, egyéni szakmai hálózattérképezés és kiscsoportos tervezés segítségével feltárjuk az együttműködés erőforrásait, akadályait és lehetséges formáit. Külön figyelmet fordítunk a kompetenciahatárokra, a kölcsönösségre és a fenntarthatóságra.

A résztvevők a közös munkából saját szakmai környezetükre szabott, háromlépéses együttműködési tervvel távozhatnak, amelynek megvalósításához nem szükséges új szervezetet vagy állandó teamet létrehozni.

Kulcsszavak: pszichológiai tanácsadás, prevenció, szakmai közösség, interdiszciplináris együttműködés, szakmai hálózatok

A JÁTÉK KÖZÖS NYELVET AD – ASZTALI SZEREPJÁTÉK NEURODIVERGENS FIATALOKKAL

Nagy Eszter – pedagógiai szakpszichológus, gyermek- és serdülő CBT konzultáns, Bárka Terápiás Központ
Balázs Fruzsina – sportpszichológiai szakpszichológus, tanácsadó szakpszichológus, Csigaház Pszichológiai és Fejlesztő Műhely

A műhely során arra a kérdésre keressük a választ, hogyan válhat egy közösen alakított képzeletbeli kaland az önismeret és a kapcsolódás terévé.

Műhelyünk a Kerekasztal neuroaffirmatív szemléletű, neurodivergens kamaszoknak szóló csoportját mutatja be, amelyben az asztali szerepjáték önismereti gyakorlatokkal és közös beszélgetésekkel kapcsolódik össze. A résztvevők saját karaktereiken keresztül alakítják a történetet, együtt hoznak döntéseket, és különböző helyzetekben próbálhatják ki önmagukat. A csoport célja az önismeret, az önelfogadás és a társas hatékonyság támogatása, valamint a saját szükségletek, határok és erőforrások felismerése. A közös játék lehetőséget teremt az együttműködés, a segítségkérés, az érzelemszabályozás és az önérvényesítés megélésére. Neuroaffirmatív megközelítésünkben hangsúlyos az egyéni kommunikációs és szenzoros sajátosságok figyelembevétele, a kiszámítható keretek és a részvétel különböző módjainak biztosítása. A fiatalok érdeklődése, választásai és visszajelzései a csoportfolyamat alakításának fontos részei. A műhely során bemutatjuk a csoport felépítését, a pszichológus és a játékmester összekapcsolódó szerepét, valamint a játék és az önismereti feldolgozás közötti átjárás lehetőségeit. Rövid sajátélményű szerepjáték és közös reflexió segíti annak megértését, hogyan támogatható a biztonságérzet, az önkifejezés és a kapcsolódás egy közösen létrehozott történetben. A résztvevők a saját gyakorlatukban is alkalmazható ötleteket és szempontokat vihetnek magukkal a hozzáférhető játékhelyzetek kialakításához és a játékélmények feldolgozásához. A részvételhez előzetes szerepjátékos tapasztalat nem szükséges.

létszám: maximum 20 fő

Kulcsszavak: NAFT, neuroaffirmatív szemlélet; neurodivergens kamaszok; asztali szerepjáték; önismeret; társas kapcsolódás

TEST A VÁLTOZÓ TÉRBEN – BETEKINTÉS A PSZICHODINAMIKUS MOZGÁS- ÉS TÁNCTERÁPIA MÓDSZERÉBE

Horváth Hanna – pszichológus, jógaoktató, pszichodinamikus mozgás- és táncterápiás szakember
Lévai Petra – gyermek-és ifjúságpszichiáter szakorvos, pszichodinamikus mozgás- és táncterápiás szakember

Egy térben folyton viszonyulunk. A formáihoz, határaihoz, a benne lévő tárgyakhoz, egymáshoz. Ha egyetlen rész is elmozdul, megváltoztatja a nagy egészet. Minden mozdulat átrendezi a teret. Akció-reakció folyamatos kölcsönhatása zajlik: formáljuk a teret, és a tér is formál minket. Amikor a környező tér átalakul, a testünk is új támpontokat keres.

Preverbális élményeink még szavak, narratívák nélkül keletkeztek. A pszichodinamikus mozgás- és táncterápia (PMT) során ez az implicit réteg mozgásban előhívhatóvá és átírhatóvá válik. Testi élményeinkben rejtőzik kapcsolati tapasztalati világunk is.

A workshopon a csoport kapcsolati terét használjuk az elmozdulások vizsgálatára. Hogy vagyok a változó térben? Miben találok stabilitást? Hogyan formálódom a térben és a kapcsolódásokban? A résztvevők betekintést nyerhetnek a PMT módszerébe, testi szinten megfigyelni a viszonyulásukat a változáshoz, megtapasztalni a megállások és elmozdulások váltakozó dinamikáját.

létszám: maximum 15 fő

Kulcsszavak: tér, test, kapcsolat

A LÁTHATATLAN HÁLÓ! AZ ODATARTOZÁS, A KÖZÖSSÉGÉRZÉS, SZAKMAI KÖZÖSSÉGEINK, SZAKMAI IDENTITÁSUNK

Benczéné Timár Irén – tanácsadó szakpszichológus, individuálpszichológiai tanácsadó

A GEMEINSCHAFTSGEFÜHL az egyén és a csoport szemüvegén át vizsgálva. Az odatartozás érzése az egyik legmélyebb szükségletünk, szimbolikusan megjelenítve, mint amikor egy puzzle darab a helyére kerül és a rész egy sokkal összetettebb egészet is képes alkotni. Az egyén része lesz az egésznek, egy közösségnek úgy, hogy megtalálja helyét, úgy tud illeszkedni, ahogy van, úgy jó ahogy van. A közösség mivel segíti, hogyan tud megtartóvá válni, hogyan tudja támogatni, segíteni ezt a folyamatot. A közösség milyen attitűdökkel, viszonyulással nehezíti vagy akadályozza ezt a folyamatot. Az egyén és a közösség dinamikájában milyen tényezők segítik és támogatják a közösségérzés erősödését es gyengülését. Ezeket a kérdéseket kívánom áttekinteni mind az egyén, mind a közösség oldaláról, a résztvevők aktív együttműködésével.

Kulcsszavak: közösség, identitás, individuálpszichológia

KIRE MARAD A KÖDMÖNKE? – AMIKOR A MEG NEM TÖRTÉNT FOGVA TART

Molnár Kata – tanácsadó szakpszichológus, család-és párterapeuta, komplex meseterapeuta, Történettér Egyesület
Vaskor Gréta – mentálhigiénés szakember, család-és párterapeuta, komplex meseterapeuta, Történettér Egyesület

Átkeretezni, erőforrást aktivizálni, más nézőpontból ránézni, tükröt kapni – és továbblépni. A mesékkel való munka mindehhez teret kínál: a mese egyszerre univerzális történet és személyes jelentések hordozója, amely a megszokott gondolkodási keretek tágítására és „próbacselekvésre" hív. A meseterápiás workshop azt járja körül, hogyan kapcsolódhat a mesével való munka a tanácsadói szemlélethez és kompetenciákhoz. Rövid módszerismertető keretében betekintést adunk a komplex meseterápiás megközelítésbe, majd élőszavas mesemondásra épülő sajátélményben tapasztalhatják meg a résztvevők, hogyan válhat egy mese tükörré, erőforrássá, illetve új nézőpontokat és lehetséges elmozdulásokat kínáló térré.

Kulcsszavak: meseterápia, tanácsadás, erőforrás

JEGYZETEK

Konferencia elnöke

Kissné Dr. Viszket Mónika ELTE PPK, MPT szekcióelnök

Szervezőbizottság

Ardai-Punczman Marita – ELTE PPK
Bán Krisztina – MPT
Bogár Zsuzsa – MPT szekció elnökség
Bojtos Tünde – ELTE PPK
Felméri-Berei Anna – ELTE PPK
Koday Zsuzsa – ELTE PPK
Kren Réka – ELTE PPK
Mogyorósy Zsuzsanna – MPT szekció elnökség
Szentléleki Kriszta – ELTE PPK
Szél Dávid – MPT
Tóth Veronika – ELTE PPK
Veres-Székely Anna – ELTE PPK

Hallgatói segítők

Andrei Morales ELTE PPK
Erményi Szonja ELTE PPK
Fodor Fanni ELTE PPK
Iványi Dóra Lili ELTE PPK
Kiss Anna Borbála ELTE PPK
Kotán Eszter ELTE PPK
Kór Hanák Nóra ELTE PPK
Mádai Nándor ELTE PPK
Máriás Dóra ELTE PPK
Reusz Panka ELTE PPK
Szalóczi Alida ELTE PPK
Szekeres Anna ELTE PPK
Tóth Réka Dorottya ELTE PPK

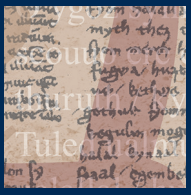

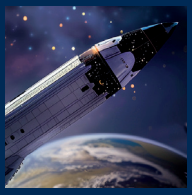
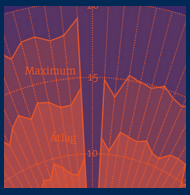

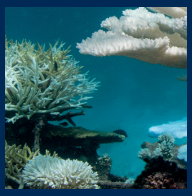

ELTEBook könyvesbolt
az ELTE Eötvös Kiadó könyvesboltja
1053 Budapest, Kecskeméti u. 10–12.
06 20 566 7867
konyvesbolt@eotvoskiado.hu

eltebook.hu